

*****

Stíhání nacistických zločinců?

»Po světě jsou na svobodě stále stovky až tisíce bývalých nacistů, kteří jsou podezřelí z válečných zločinů.« prohlásil v minulém týdnu Efraim Zuroff, ředitel Centra Simona Wiesenthala, které se už po desetiletí důsledně věnuje pátrání po pachatelích holocaustu. Zuroff také uvedl, že většina z těchto osob už nebude souzena, protože mnohé země nejsou ochotné je stíhat. V této souvislosti připomněl Norsko a Švédsko, kde justiční orgány ani nemají možnost stíhat nacistické válečné zločince, a zejména odsoudil laxnost Ukrajiny. Kapitulu »stíhání válečných zločinců« ze svých analýz také definitivně vymazala Česká republika. Přitom svého času patřilo Československo ke státům, které stíhaly nacistické zločince aktivně a důsledně, disponující specializovaným a kvalifikovaným orgánem, zřízeným v roce 1965 a nazvaným Československá vládní komise pro stíhání nacistických válečných zločinců. V jejím čele stál řadu let Bohuslav Kučera, předseda Československé strany socialistické. Do roku 1985 bylo úsilím této komise odhaleno a odsouzeno jedenáct válečných zločinců. Celkem však za tu dobu zpracovala 180 případů proti 662 osobám, které byly usvědčeny ze smrti nejméně 14 056 lidí. Jen do Spolkové republiky Německo zaslala komise 89 takzvaných pamětních spisů, týkajících se 454 nacistických zločinců, s požadavkem převzetí jejich trestního stíhání. Nikdo z nich však nebyl odsouzen – včetně například šéfa pražského gestapa Gerkeho.

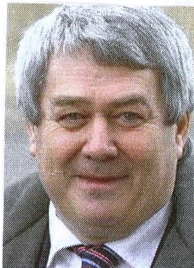
V roce 1988 začal tehdejší generální prokurátor ČSSR Pješáček prosazovat převedení vládní komise pod generální prokuraturu. K 1. lednu 1989 začalo přemísťování agendy komise na prokuraturu a už v jejím rámci byl vytvořen Sekretariát pro stíhání nacistických válečných zločinců. Činnost vládní komise byla definitivně ukončena k 31. březnu 1990. Nástupnický sekretariát se záhy ocitl v postavení jakéhosi nechtěného dítěte, nezaopatřeného finančně ani personálně. Zájem o stíhání nacistických zločinců se totiž v nových politických soufadicích zcela vytratil. Takže v srpnu 1990 musel sekretariát předat veškeré své písemnosti Státnímu archivu (značná část z nich se však předtím jaksi »ztratila«) a pak skončil. A tak byl neslavný konec stíhání nacistických válečných zločinců v Čechách. Vyšetřování skončilo, zapomeňte, říká se.

Stovky někdejších esesmanů, funkcionářů NSDAP a bojovníků obskurního »Sudetoneckého freikorpsu« z roku 1938, přijížděly od roku 1990 do Československa s vítězným úsměvem a bez obav z jakéhokoli postihu. Nežádka byly tyto osoby slavnostně přijímány politiky od lokální po ústřední rovinu...

Vztah toho kterého státu k nacistickým zločincům je odrazem jeho politické kultury. To platí samozřejmě i pro Českou republiku, kde má třeba už pár let pamětní desku Emil Hácha. Jak se říkalo za protektorátu, »Hitlerův brácha«.

MUDr. Jiří Maštálka, europoslanec

Trestání příživnictví není návrat do minulosti,

tvrdí předseda KSČM Táže se Veronika Sedláčková

Dlouhodobě nezaměstnání by se v budoucnu mohli obávat postihů, kdyby začal platit návrh KSČM na změnu trestního zákona. Podle něj by hrozila například pokuta, propadnutí majetku nebo až půlroční vězení lidem, kteří se "bez vážné příčiny soustavně vyhýbají povinné práci."

Nakolik je reálný návrat paragrafu, který by trestal příživnictví odpovídal v pořadí Pro a proti Českého rozhlasu Plus místopředseda Poslanecké sněmovny a předseda KSČM Vojtěch Filip

Pane Filipe, je třeba znovu začít trestat příživnictví?

Jsem přesvědčený, že vzhledem k tomu, jaký je náš právní řád, nezbyvá, než k civilním věcem přidat i trestní postih pro ty, kteří skutečně žijí na úkor někoho jiného, a je jedno, jestli na úkor své rodiny, svých blízkých, obce, společenské organizace nebo státu.

Mohu vyprávět příběh, který je z Českých Budějovic, který mě k tomu vedl. Uvažoval jsem o tom delší dobu, ale jsou to příběhy z celé republiky a ten českobudějovický je opravdu dramatický.

Pane poslanče Filipe, řeknete krátce příběh, který vás a zřejmě i další poslance KSČM inspiroval k tomu, abyste navrhli změnu trestního zákona.

Myslím, že to není vůbec žádný návrat do minulosti, to je spíš otázka toho, jak se vyvíjí současná společnost, nikoli ta minulá. My se do minulosti nevrátíme, možná, že mě mohl napadnout jiný název toho paragrafu, ale jde o to, že tento stát za 27 let nebyl schopen zajistit ani to, že bude zaplatná právní pomoc. A v tomto ohledu teprve prošel prvním čtením náš návrh zákona, který ležel v Poslanecké sněmovně už 2 roky, ale to je odpovědnost vládní koalice, když už tedy ...

Pojďme k tomu zákonu, o kterém mluvíme.

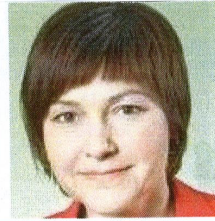
Představte si paní okolo 40 let, která se rozvedla a její bývalý manžel tu pobírá, tu nepobírá sociální dávky, hraje si na umělce, nevstěhuje se od ní, přestože ona bydlí ve svém vlastním bytě. Protože její plat je okolo 12 tisíc korun, nedostane ani slevu, ani odpuštění soudních poplatků. Ten člověk u ní bydlí byt 2+0 bez právního důvodu. Žena nemá na to, aby si zaplatila soudní poplatek, a nemá tedy ani na to, aby si objednala exekutora, který by ho vystěhoval. Co s takovým člověkem? On žije v jejím bytě-proti její vůli a bez prostředků, které by musela zaplatit v civilním řízení, nemá žádnou šanci toho člověka, který žije na její úkor 10 měsíců, tak ona nemá šanci.

Tak to je příběh konkrétní, který se stal.

Těch příběhů je několik a jen připomenu, že trest odnětí svobody není prioritním trestem. Systém trestního práva je dán tím, že všechny tresty se mohou přeměnit na trest odnětí svobody.

Pokračování na s.2

ČSSD hledá viníka

Není nad to sdělovat si své pocity a obavy prostřednictvím veřejného prostoru. Sociální sítě nám umožňují poznat i to, co bychom mnohdy vědět nechtěli.

Nedávno jsme se dozvěděli, že sociální demokraté ztrácejí sebevědomí, že mají vnitřní spory a pnutí a že jim schází vůle po vítězství. Jen o kousek dál nám však sdělili, že jsou jediná politická strana, která dokáže ministra financí Babiše porazit. A tak si členové této strany v dopise zasláném volebním manažerem přečetli trochu deprese, trochu naděje a nějaké to odsouzení, když si někdo dovolí vyjádřit se proti vůli vedení. Stranická demokracie zřejmě má své hranice. Dalo by se říct, že oranžová ČSSD prožívá fascinaci Babišem. Pocit z toho, že jsou ve stínu, si ovšem zavinili sami. A tak často nevěřícně kroutíme hlavami nad tím, jak kdysi mocná strana padá s volebními preferencemi, které naopak hnutí ANO narůstají. Není dobré paušalizovat. Ne vše je pouze špatné, či dobré. Bylo by poučné, aby se ČSSD a její poslanci podívali na svá minulá hlasování v Poslanecké sněmovně, kdy návrhy zákonů či jejich úpravy, jejich návrhové poslanci KSČM, nepodpořili a zavzpomínali i na to, jak dopadly jejich sliby v rámci církevních restitucí. Kdyby vždy jednali podle svých volebních slibů, nemuseli by dnes mít strach z toho, že skončí až za Babišovým ANO.

Ing. Miloslava Vostrá, místopředsedkyně posl. Klubu KSČM

Blíží se Mezinárodní den žen!

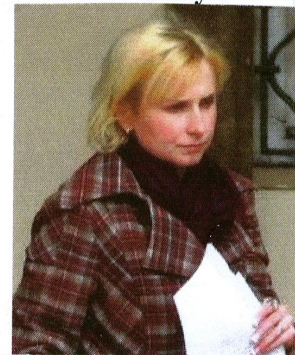
Menší platy i důchody. I takový je úděl žen?

Nedávno jsem si lehce „rýpla“ do těch feministek, které známe především jako bojovnice za větší zastoupení žen ve vedoucích pozicích ve firmách, v parlamentu, ve vládě. Feministek, které počítají vyváženost žen a mužů za řečnickými pultky. Netvrdím, že idea více žen na významných a vlivných místech nemá smysl. Bohužel se však z hlasitosti těchto aktivistek zdá, že právě toto je zásadní téma na cestě k větší rovnoprávnosti. Mně však přijde, že se nedostatečně otevírají témata, kterým by se české feministky mohly věnovat přinejmenším se stejnou vervou. Mluví o problému, jenž se týká stovek tisíc žen důchodového věku. Mluví o ženách, jejichž starobní důchod je průměrně nižší, než je důchod mužů. V řeči čísel: průměrná výše starobního důchodu v ČR byla v lednu 2014 u mužů 12 258 korun, u žen jen 10 046 korun. Ač jde o tři roky staré údaje, nedělejme si iluze, že by od té doby došlo k radikální změně. Pro dokreslení ještě doplním, že měsíčního důchodu 14 000 až 15 000 korun dosahuje podle těch samých statistik pouze a jen 13,8 % žen. Možná si někdo řekne, proč se ty, kterých se to zejména týká, neboují proti této do očí bijící nespravedlnosti. Odpověď je snadná, zvykají si na ni už v produktivním věku. Podle údajů Českého statistického úřadu zveřejněných před pár dny, je v České republice rozdíl v odměňování mužů a žen druhý nejvyšší v rámci země EU, a to hned po Estonsku. Vyplývá z nich například to, že ženy ve věku 35 až 39 let vydělávaly v roce 2015 průměrně 24 tisíc korun měsíčně, o 10 tisíc méně než muži. Ženy na stejné pozici, při stejném pracovním nasazení, se stejnými výsledky, ale s rozdílnou mzdou. Ženy, které celý život pracovaly, a když už po odpracovaných letech dosáhly věku, kdy mají nárok konečně si trochu odpočinout, dostávají menší důchod. To není v pořádku, to není spravedlivé, to musí vedle samotné výše mezd a penzí patřit mezi zásadní témata českých politiků i neziskovek.

Ing. Kateřina Konečná, europoslankyně

ČR přijde o miliardy na modernizaci průmyslu díky dvěma českým europoslancům

Jsem ráda, že se po roce složitěho vyjednávání Evropskému parlamentu podařilo odsouhlasit pozici k vyjednávání o v tuto chvíli strategickém dokumentu reformy EU ETS. Všichni víme, že přijaté znění není dokonalé. Nicméně i přesto se domnívám, že se nám podařilo přijmout až na výjimky lepší text, než který připravila Evropská komise.

V rámci projednávání jsem se jako zpravodajka snažila především o to, aby v dokumentu byla reflektována, jak ambiciózní ochrana životního prostředí a klimatu, tak aby byly zároveň brány v potaz její sociálně-ekonomické dopady. Na jednu stranu je třeba dbát našeho závazku z Paříže o udržení zvyšování teploty klimatu pod 2 stupně. Na tu druhou si musíme uvědomit, protože je česká ekonomika na průmyslu fatálně závislá, nebylo by příliš rozumné přehnanou regulací zbytečně nutit některé sektory k přestěhování za hranice EU.

Vždy jsem se tak snažila o vyváženost dopadů na životní prostředí i sociálně-ekonomických aspektů. Velmi mě mrzí však jedna věc. Díky podpoře dvou našich europoslanců – Luďka Niedermayera /TOP09/ a Michaely Šojdrové /KDU-ČSL/ Česká republika pravděpodobně přijde o několik miliard korun do rozpočtu na modernizaci naší průmyslové infrastruktury. Neboť tři dva předložili pozemňovací návrh zapojující Řecko do modernizačního fondu, který jako jediný plněm prošel.

Původně jsme měli získat až 48,3 miliardy Kč do rozpočtu. Tímto pozemňovacím návrhem se z Řecka stane 2. největší příjemce z modernizačního fondu a případně na něj až 1/3 všech prostředků z fondu, proto se zde bavíme o snížení podílu ČR v rádech miliard. Nicméně i přesto všechno dnes Evropský parlament udělal první velmi důležitý krok ke snížení množství emisí i k ochraně motoru růstu EU.

